

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในสถานการณ์การระบาดของ
ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ

A Comparison of Personal Financial Planning Behavior in the 2019 Coronavirus
Outbreak of Student in Four Northern Campus of Thailand National Sports University

ศศิจันทร์ ปัญจทวิ^{*1} ลักษณะพร วาทบัตติกุล² และพิมภา อิมสำราญรัตน์³

Sasijan Panjatawee^{*1} Luksanaporn Watabunditkul² and Pimpa Imsamranrat³

Received : January 19, 2024 Revised : March 21, 2024 Accepted : April 18, 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ จำนวน 358 คน โดยคัดเลือกแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในรูปแบบสอบถามออนไลน์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า ภาพรวมของพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขตกลุ่มภาคเหนือมีพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิทยาเขตสุโขทัยมีระดับพฤติกรรมเฉลี่ยรวมน้อยกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติลำปาง และนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาเขตเพชรบูรณ์ (3.33, 3.49 และ 3.51) ตามลำดับ นักศึกษาทั้ง 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ มีการแสดงพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการลงทุนน้อยที่สุด (2.73) เมื่อเปรียบเทียบกับด้านการหารายได้ (3.55) ด้านการใช้จ่าย (3.80) และด้านการออม (3.60)

คำสำคัญ : พฤติกรรม การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

^{1,2} อาจารย์ประจำหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

^{1,2} Lecturer, B.B.A. Sports Management Program, Thailand National Sports University Chiang Mai Campus

³ อาจารย์ประจำ หมวดศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

³ Lecturer, General Education Department, Thailand National Sports University Chiang Mai Campus

^{*} Corresponding author E-mail: Sasijan.tnsu.cmi@gmail.com

Abstract

The objective of this research was to compared the personal financial planning behavior in the 2019 Coronavirus outbreak of four Northern campus of Thailand National Sports University (TNSU) students. Sample was 358 students of four Northern campus of TNSU by multi-stage random sampling. Research instrument was personal financial planning behavior online questionnaire. Statistics used was one-way analysis of variance (One-way ANOVA).

The results were found that the average of personal financial planning behavior was statistically significant difference at the .05 level. The students of TNSU Sukhothai campus have average personal financial planning behavior lower than the students of Lampang and Phetchabun campuses (3.33, 3.49 and 3.51) The students of four Northern campus of TNSU exhibited personal financial planning behavior in investment lowest (2.73) than generating (3.55), spending (3.80), and saving (3.60).

Keywords : Behavior, Personal Financial Planning, Coronavirus Disease 2019, Thailand National Sports University

1. บทนำ

การวางแผนการเงิน เป็นเรื่องสำคัญในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน หมายความว่า หากเรามีการวางแผนการเงินที่ดี สะท้อนถึงระบบจัดการคุณภาพชีวิตที่ดีตามไปด้วย หรือการวางแผนการเงินที่ดีเป็นเข็มทิศที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ และสามารถทำให้ทุกคนมีอิสรภาพทางการเงินได้ ทั้งนี้ ต้องเริ่มต้นจากตัวเองให้ใช้ชีวิตอย่างมีสติ ปัญญา มีเหตุผล รู้และเข้าใจ สถานการณ์การเงินของตนเอง ไม่ใช้จ่ายเงินเกินตัว ไม่สร้างภาระหนี้สินที่ไม่จำเป็นไม่ใช้ชีวิตอยู่เป็นความประมาท และเสี่ยงต่อการสูญเสียทรัพย์สิน ไม่ว่าจะเป็นการเสี่ยงโชค การเล่นเกมพนัน หรือการลงทุนที่มีความเสี่ยง ที่จะนำไปสู่การผิดพลาดทางการเงินส่วนบุคคลของตนเอง (พิชชาภัทร์ สามปฐ และคณะ, 2566) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์ (2564) ที่พบว่า นักเรียนนายร้อยโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าที่มีพฤติกรรมวางแผนทางการเงินสูงมากกว่าคนไทยในทุกด้าน สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนนายร้อยเหล่านี้คาดการณ์ว่าจะเป็นบุคคลที่ดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ ดังนั้น การวางแผนการเงินส่วนบุคคลจึงถือเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อก้าวไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิต

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลในสถานการณ์ปกติมีรูปแบบที่หลากหลาย อาทิ การให้ความสำคัญกับการจัดการรายได้และการจัดการรายจ่ายมากกว่าการออมกับการลงทุน (อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์, 2564) การใช้จ่ายด้านการศึกษากับด้านนันทนาการและกิจกรรมทางสังคมมากกว่าการใช้จ่ายเพื่อความจำเป็นพื้นฐาน (ทรายทอง เลิศเปียง, 2557) หรือการวางแผนการเงินด้านการบริโภคอุปโภคจากพฤติกรรมการจัดการทางการเงิน เป็นต้น (ศักรินทร์ สุวรรณแผ่นผา และคณะ, 2565) นอกจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจทักษะทางการเงินของคนไทยตามกรอบขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (The Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) ซึ่งโครงสร้างแบบสำรวจประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน โดยใน พ.ศ. 2563 พบว่า คนไทยมีพัฒนาการทักษะการเงินดีขึ้นทุกด้าน และมีพฤติกรรมที่ทำได้ที่สุดคือ การตัดสินใจทางการเงินด้วยตนเอง (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2563) อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนวรรณกรรม ในมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมกีฬาที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อ

เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ดิจิทัล (Digital Transformation) (ดิฐฐชัย จันทร์คุณา และคณะ, 2564) ยังไม่มีผลของการวิจัยที่ระบุว่าพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการหารายได้ การใช้จ่าย การออม และการลงทุน เป็นอย่างไร

พฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการหารายได้ การใช้จ่าย การออม และการลงทุน เป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับในการวิจัยและเป็นมาตรฐานในการประเมินทักษะทางการเงิน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2563; อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์, 2564) แต่ยังเป็นที่น่าสนใจว่านักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ มีพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าวมากน้อยเพียงใด เนื่องจากเกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการเงินจนส่งผลกระทบต่อการศึกษา เช่น นักศึกษาไม่ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาตามกำหนด จนต้องพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาหรือต้องออกกลางคัน หรือนักศึกษาต้องทำงานนอกเวลาเพื่อหาทุนการศึกษาในช่วงกลางคืนทำให้ไม่สามารถเข้าเรียนในช่วงเช้า ขาดส่งงาน มีคะแนนเก็บระหว่างภาคน้อย มีผลคะแนนสอบน้อย จนทำให้ไม่ผ่านการเรียนในแต่ละวิชา (ได้เกรด F) เป็นต้น (ดิฐฐชัย จันทร์คุณา, ผู้ให้สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2566), (ยุทธการ ขาววรรณ, ผู้ให้สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2566), (รัตติกาลญ์ ภูษิต, ผู้ให้สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2566), (นันทยา พิชากุล, ผู้ให้สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2566) หากอาจารย์และผู้บริหารมีข้อมูลและมีความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาย่อมจะทำให้เกิดประโยชน์ในการกำหนดแนวทางพัฒนาการวางแผนทางการเงินให้กับนักศึกษา รวมทั้งนำไปปรับปรุงการจัดระบบการให้คำปรึกษาต่อนักศึกษา นอกจากนี้

การเปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ จะเป็นประโยชน์เชิงลึกต่อผู้บริหารในการใช้เป็นข้อมูลพิจารณาบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา ลดความเสี่ยงในการออกกลางคันของนักศึกษา และเพิ่มคุณภาพการบริหารจัดการต่อไป ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสมมติฐานของการวิจัย

แนวคิดทฤษฎีการวางแผนการเงิน

การวางแผนทางการเงิน มีทฤษฎีที่ได้รับความนิยมได้แก่ พีระมิดทางการเงิน (Financial Pyramid) โดยพีระมิดทางการเงินแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) Cash Flow & Risk Management คือส่วนฐานของพีระมิด เป็นการวางแผนค่าใช้จ่าย หนี้สิน และการวางแผนป้องกันความเสี่ยงเพื่อจัดการกระแสเงินสดให้คล่องตัว 2) Saving & Investment คือการวางแผนการออมและการลงทุน และ 3) Wealth Distribution คือ การวางแผนเพื่อส่งต่อมรดกหากเสียชีวิต ซึ่งพีระมิดทางการเงินนี้ ประยุกต์มาจากทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ (รัฐพล วชิรเมฆากุล, 2565) โดยอับราฮัม มาสโลว์ (Maslow) นักจิตวิทยาระดับโลก ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็นลำดับขั้น ซึ่งมีความคล้ายกับการวางแผนทางการเงิน และลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่าย เป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิต หากมีการวางแผนการเงินที่ดีสะท้อนถึงคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงทางการเงิน เริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออมการใช้จ่ายที่ดี มีวินัยตั้งแต่เด็ก ๆ เพราะเมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็จะต้องรู้วิธีการวางแผนและจัดสรรเงินให้เพียงพอในการใช้จ่ายประจำวัน การใช้จ่ายในอนาคต รวมถึงการเก็บออมเพื่อ

การเกษียณอายุ ดังนั้นการวางแผนการเงินจึงเป็นแนวคิดสำคัญที่จะทำให้สามารถดำเนินในแต่ละช่วงของชีวิตได้อย่างดี มีสุขภาพทางการเงินที่ดี (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

นอกจากนี้ ศิริธยา อิศรภักดี (2558) ได้ให้แนวคิดทฤษฎีการวางแผนทางการเงิน ตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow Hierarchy of Needs) ขั้นที่บอกถึงสิ่งที่คนเราต่างแสวงหาตั้งแต่วัยเยาว์กระทั่งเติบโต เริ่มตั้งแต่ความต้องการระดับพื้นฐานทางกายภาพ ทั้ง อาหาร อากาศ ความปลอดภัย ความรัก การยอมรับจากผู้อื่น กระทั่งความสมบูรณ์แบบในชีวิตที่เรียกกันว่าความสำเร็จ การเปรียบเทียบ “ลำดับความต้องการ 5 ขั้น ของมาสโลว์ เข้ากับ พหุมิติการเงินโดยอาศัยแบบจำลองการบริหารจัดการการเงินดังนี้ 1. ความต้องการพื้นฐานทางกายภาพ คือ ประกันชีวิต 2. ความมั่นคง-ปลอดภัย คือ ประกันสุขภาพ 3. ความรัก-ความต้องการเป็นเจ้าของ คือ เงินสด – เงินที่มีสภาพคล่องสูง 4. การยอมรับจากผู้อื่น คือ กองทุนรวม-หุ้น และ 5. ความสำเร็จ คือ การลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือก (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558)

สำหรับแบบวัดตามแนวคิดการวางแผนการเงินที่ได้รับความนิยมประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการเงินสดหรือการใช้จ่ายเงิน Cash management 2) การจัดการสินเชื่อหรือหนี้ที่ต้องชำระ Credit Management 3) การออมหรือการวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ Saving or Retirement Planning 4) การจัดการความเสี่ยง Risk Management 5) การจัดการการเงินโดยทั่วไป General Financial Management และ 6) การระดมทุนหรือการลงทุน Capital Accumulation (ชญารัตน์ บุญพุดผิกร, 2563) ซึ่งจะเห็นได้ว่าแนวคิดการวางแผนการเงินนี้มีความสอดคล้องทฤษฎีพหุมิติการเงิน กล่าวคือ จากการทบทวนแนวคิดนั้น การหารายได้ การใช้จ่าย การออม และการลงทุน เป็นทักษะเบื้องต้นของนักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่ต้องมีการแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขตกลุ่มภาคเหนือ ได้แก่ 1. การวางแผนการเงินด้านการหารายได้ 2. การวางแผนทางการเงินด้านการใช้จ่าย 3. การวางแผนทางการเงินด้านการออม และ 4. การวางแผนทางการเงินด้านการลงทุน

แนวคิดทฤษฎีพฤติกรรม

ผู้วิจัยใช้แนวคิดพฤติกรรมจากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior: TPB) (Ravishankar et al, 2022) กำหนดนิยามของกรอบแนวคิดพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคลโดยมีรายละเอียดดังนี้

การหารายได้ เป็นการแสดงทักษะด้านการเงินผ่านความรู้ทางการเงินที่รับรู้มูลค่าของเงิน ซึ่งเมื่อในสังคมที่มีการหารายได้จากการทำงานนอกเวลาเรียน บุคคลจะรับรู้ว่าจะต้องมีการหารายได้เพิ่ม เกิดเป็นการตั้งเป้าหมายในการหารายได้ และแสดงพฤติกรรมออกมาในที่สุด (Ravishankar et al., 2022; ธนากรแห่งประเทศไทย, 2563; ชูลีกร นวลสมศรี และพิชิต บุญครอง, 2566)

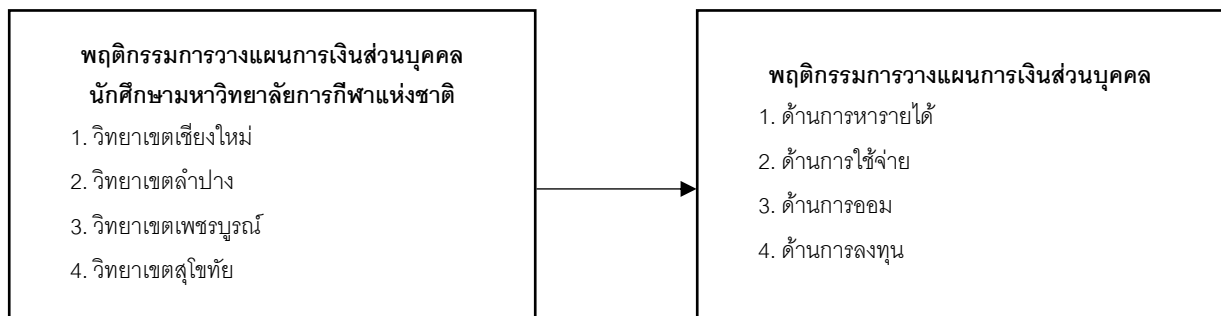
การใช้จ่าย เป็นการตัดสินใจทางการเงินภายใต้ทักษะการไตร่ตรองก่อนซื้อ การชำระค่าใช้จ่ายตรงเวลา มีความรู้เรื่องการคำนวณดอกเบี้ยสินเชื่อ การเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการซื้อและศึกษาข้อมูลจากแหล่งที่เหมาะสมก่อนตัดสินใจซื้อ และจะไม่กู้เมื่อเงินไม่พอใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ซึ่งเมื่อมีทักษะและความรู้เรื่องการใช้จ่ายที่ดี เกิดเป็นการบริหารจัดการระบบทางการเงินส่วนบุคคลได้ และจะแสดงพฤติกรรมออกมาในที่สุด (Ravishankar et al., 2022; ธนากรแห่งประเทศไทย, 2563)

การออม เป็นการแสดงทักษะด้านการเลือกวิธีการออมที่เหมาะสม บุคคลจะต้องมีความรู้เรื่องมูลค่าของเงินตามกาลเวลา การคำนวณเงินต้นและดอกเบี้ยเงินฝาก คำนวณดอกเบี้ยเงินฝากทบต้น นิยามของเงินเพื่อ เกิดเป็นทักษะการออม เพื่อให้มีการตั้งเป้าหมายระยะยาว และแสดงพฤติกรรมออกมาในที่สุด (Ravishankar et al., 2022; ธนากรแห่งประเทศไทย, 2563)

การลงทุน เป็นการแสดงทักษะด้านการเลือกแผนการลงทุนชนิดต่าง ๆ จำเป็นต้องมีความรู้การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน เกิดเป็นทักษะการหาแหล่งลงทุนชนิดต่าง ๆ เข้าใจนิยามเงินเพื่อ เกิดเป็นการตั้งเป้าหมายการลงทุนเพื่อความมั่งคั่งในอนาคต และแสดงพฤติกรรมออกมาในที่สุด (Ravishankar et al., 2022; ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2563)

สมมติฐานการวิจัย 1 : พฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ มีความแตกต่างกัน (H1)

รูปภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. วิธีดำเนินงานวิจัย

3.1 กระบวนการและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตการวิจัย ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (มกช.) 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ รวมทั้งสิ้น 3,357 คน แบ่งเป็น นักศึกษา มกช. วิทยาเขตเชียงใหม่ 1,161 คน นักศึกษา มกช. วิทยาเขตลำปาง 617 คน นักศึกษา มกช. วิทยาเขตสุโขทัย 898 คน และนักศึกษามกช. วิทยาเขตเพชรบูรณ์ 681 คน (พิมภา อิมสำราญรัตน์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2564)

กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1967) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ซึ่งจากการคำนวณแล้วได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 358 คน ขั้นตอนที่ 2 คัดเลือกแบบกำหนดจำนวน โควตา (Quota) ตามสัดส่วนนักศึกษาในแต่ละวิทยาเขต ซึ่งจะมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละวิทยาเขตดังนี้ นักศึกษา มกช. วิทยาเขตเชียงใหม่ 124 คน นักศึกษา มกช. วิทยาเขตลำปาง 66 คน นักศึกษา มกช. วิทยาเขตสุโขทัย 96 คน และนักศึกษามกช. วิทยาเขตเพชรบูรณ์ 72 คน และขั้นตอนที่ 3 สุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยผู้วิจัยมีเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้ 1) นักศึกษาที่มีประวัติกู้เงินกองทุนช่วยเหลือต่าง ๆ 2) นักศึกษาทุนเรียนดีและทุนนักกีฬา 3) นักศึกษาที่มีความพร้อมสำหรับการใช้แบบสอบถามออนไลน์ 4) นักศึกษาทั่วไป 4. สำหรับขั้นตอนการเก็บข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้ 1. ทำหนังสือทางระบบไปรษณีย์ไทยไปยังมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลงานวิจัยและทั้งแนบลิงค์คิวอาร์โค้ดแบบสอบถามพฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคล ไปพร้อมกับหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล 2. หลังจากที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลผู้วิจัยจึงประสานไปยัง 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ เพื่อติดต่อไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบเก็บข้อมูล ผ่านกูเกิ้ล ฟอรม์ (Google form) ทั้ง 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ เพื่อช่วยประสานงานการเก็บข้อมูลให้กับนักศึกษากายในวิทยาเขตของตนเอง จำนวน 358 คน หลังจากนั้น

ผู้วิจัยคอยติดตามผลการเก็บแบบสอบถามผ่านระบบตอบกลับของแบบสอบถามออนไลน์ จนกว่าจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างครบ 358 คน ตามสัดส่วนแต่ละวิทยาเขตที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งการเก็บข้อมูลดำเนินการในช่วงเดือน ตุลาคม 2564 เดือนกรกฎาคม 2565

3.2 การวัดและคุณลักษณะของตัวแปร

ผู้วิจัยกำหนดการวัดและคุณลักษณะของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่ ประเภทนักศึกษาใน 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ เป็นตัวแปรมาตรวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) แบ่งเป็น นักศึกษา มกช. วิทยาเขตเชียงใหม่ นักศึกษา มกช. วิทยาเขตลำปาง นักศึกษา มกช. วิทยาเขตสุโขทัย และนักศึกษา มกช. วิทยาเขตเพชรบูรณ์

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน โดยเป็นตัวแปรมาตรวัดแบบอันดับ (Interval Scale) โดยกำหนดระดับพฤติกรรมเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) เรียงตามลำดับตั้งแต่ 5 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมนั้นในระดับมากที่สุด จนถึง 1 หมายถึง มีการแสดงพฤติกรรมนั้นในระดับน้อยที่สุด ซึ่งทุกตัวแปรเป็นมาตรวัดเชิงบวกทั้งหมด

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามออนไลน์ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ คณะ และวิทยาเขต จำนวน 4 ข้อ มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการหารายได้ การใช้จ่าย การออม และการลงทุน จำนวน 25 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตอนที่ 3 ความคิดเห็นด้านอื่น ๆ มีลักษณะเป็นการให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม

3.4 ความเชื่อมั่นของคุณภาพเครื่องมือวัด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยผู้วิจัยมีการทดสอบคุณภาพเครื่องมือจากการหาความตรงและความเที่ยง ดังนี้ ความตรง โดยการวัดค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งผู้วิจัยทำการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามในแต่ละปัจจัย พบว่ามีข้อเสนอแนะให้แก้ไขรายการข้อคำถามเล็กน้อยโดยไม่จำเป็นต้องตัดข้อคำถามออก และมีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 สำหรับความเที่ยง ผู้วิจัยคำนวณหาค่า Cronbach Alpha) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปเก็บข้อมูลแบบทดลอง (Try Out) จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำมาวิเคราะห์ค่า Cronbach's Alpha) โดยค่าตัวสถิติจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 – 1 และค่าที่ยอมรับได้ของตัวสถิติคือ 0.94 จึงสรุปได้ว่า แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความตรงและความเที่ยงสูง เหมาะสมสำหรับการนำไปเก็บข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับการอนุมัติจริยธรรมการวิจัยก่อนเริ่มดำเนินการวิจัยจากคณะกรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เลขที่ใบรับรองคือ TNSU 007/2565

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้สถิติในการเปรียบเทียบและทดสอบสมมติฐาน ดังนี้ 1) เปรียบเทียบความแตกต่างลักษณะประชากรศาสตร์ระหว่างนักศึกษาแต่ละวิทยาเขตด้วยการวิเคราะห์ไคร้สแควร์ (Chi-square) และ 2) เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) จากการใช้สมมติฐานของ Tukey HSD โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับโปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ โปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผล

4. ผลลัพธ์การวิจัยและการอภิปรายผล

4.1 ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ จำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะ แสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

ตาราง 1 การทดสอบความสัมพันธ์ของข้อมูลประชากรศาสตร์กับนักศึกษาจาก 4 วิทยาเขต

ประชากรศาสตร์	นักศึกษา มกช. เชียงใหม่	นักศึกษา มกช. ลำปาง	นักศึกษา มกช. สุโขทัย	นักศึกษา มกช. เพชรบูรณ์	รวม	ค่า ไครส์แควร์
เพศ						
ชาย	97	47	60	51	255	.088
	(27.1%)	(13.1%)	(16.8%)	(14.2%)	(71.2%)	
หญิง	27	19	36	21	103	
	(7.5%)	(5.3%)	(10.1%)	(5.9%)	(28.8%)	
ชั้นปี						
ปี 1	8	16	8	6	38	.000*
	(2.2%)	(4.5%)	(2.2%)	(1.7%)	(10.6%)	
ปี 2	37	4	26	20	87	
	(10.3%)	(1.1%)	(7.3%)	(5.6%)	(24.3%)	
ปี 3	42	28	44	34	148	
	(11.7%)	(7.8%)	(12.3%)	(9.5%)	(41.3%)	
ปี 4	37	18	18	12	85	
	(10.3%)	(5.0%)	(5.0%)	(3.4%)	(23.7%)	
คณะ						
วิทยาศาสตร์การ กีฬาและสุขภาพ	28	15	28	13	84	.235
	(7.8%)	(4.2%)	(7.8%)	(3.6%)	(23.5%)	
ศิลปศาสตร์	42	22	29	35	128	
	(11.7%)	(6.1%)	(8.1%)	(9.8%)	(35.8%)	
ศึกษาศาสตร์	54	29	39	24	146	
	(15.1%)	(8.1%)	(10.9%)	(6.7%)	(40.8%)	
รวม	124	66	96	72	358	
	(34.6%)	(18.4%)	(26.8%)	(20.1%)	(100%)	

หมายเหตุ *แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 358 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ (71.2%) กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ (41.3%) เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 146 คน คิดเป็น

ร้อยละ (40.8%) และเป็นนักศึกษาจากวิทยาเขตเชียงใหม่ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ (34.6%) เนื่องจากกลุ่มประชากรส่วนมากเป็นนักศึกษาจากวิทยาเขตเชียงใหม่ ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลให้เป็นไปตามสัดส่วนของประชากร นอกจากนี้จำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปีจาก 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ มีจำนวนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากทั้ง 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีจำนวนน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 จะมีสาเหตุมาจากนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 ยังไม่มีประสบการณ์และความคุ้นเคยการตอบแบบสอบถามผ่านจากแบบสอบถามออนไลน์ จึงไม่ได้เข้าร่วมในการให้ข้อมูล จึงไม่สนใจที่จะเข้าร่วมในการวิจัยนี้ แต่ยังมีนักศึกษบางส่วนที่มีประสบการณ์และมีความคุ้นเคย จึงทำมีความสมัครใจที่จะตอบแบบสอบถามตามจำนวนที่ปรากฏดังตารางที่ 1 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของนักศึกษา กับคณะที่สังกัดจะพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

4.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ลักษณะพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ จำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะ แสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

ตาราง 2 การทดสอบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมของนักศึกษา 4 วิทยาเขต กับพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

พฤติกรรม	นักศึกษา มกช. เชียงใหม่	นักศึกษา มกช. ลำปาง	นักศึกษา มกช. สุโขทัย	นักศึกษา มกช. เพชรบูรณ์	เฉลี่ย รวม	ค่า เอฟ	ค่า นัยสำคัญ ทางสถิติ
การหารายได้	3.50 ^b	3.46 ^d	3.66	3.59	3.55	3.440	.017*
การใช้จ่าย	4.07 ^b	3.93 ^d	3.35 ^f	3.81	3.80	18.923	.000*
การออม	3.39 ^{a, c}	3.79	3.53 ^f	3.88	3.60	9.735	.000*
การลงทุน	2.67	2.76	2.76	2.76	2.73	.747	.524
เฉลี่ยรวม	3.41	3.49 ^d	3.33 ^f	3.51	3.42	6.796	.000*

หมายเหตุ

*แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

^aนักศึกษา มกช. เชียงใหม่ ต่างกับ นักศึกษา มกช. ลำปาง

^bนักศึกษา มกช. เชียงใหม่ ต่างกับ นักศึกษา มกช. สุโขทัย

^cนักศึกษา มกช. เชียงใหม่ ต่างกับ นักศึกษา มกช. เพชรบูรณ์

^dนักศึกษา มกช. ลำปาง ต่างกับ นักศึกษา มกช. สุโขทัย

^eนักศึกษา มกช. ลำปาง ต่างกับ นักศึกษา มกช. เพชรบูรณ์

^fนักศึกษา มกช. สุโขทัย ต่างกับ นักศึกษา มกช. เพชรบูรณ์

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับพฤติกรรมการวางแผนการเงินโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย โดยมีผลการวิจัยที่น่าสนใจซึ่งนำไปสู่การอภิปรายผลจำนวน 2 ประการ ได้แก่ ประการที่ 1 ค่าเฉลี่ยรวมระดับพฤติกรรมของนักศึกษา ทั้ง 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (.000) โดยนักศึกษาวิทยาเขตสุโขทัยมีระดับพฤติกรรม 3.33 น้อยกว่านักศึกษาวิทยาเขตลำปาง 3.49 และนักศึกษาวิทยาเขตเพชรบูรณ์ 3.51 ประการที่ 2 ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการลงทุน 2.67 และ 2.76

ของนักศึกษาทั้ง 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ มีค่าน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย และด้านการออม

ผู้วิจัยมีการอภิปรายผลใน 2 ประการดังกล่าว ดังนี้ ประการที่ 1 นักศึกษาวิทยาเขตสุโขทัยมีค่าเฉลี่ยรวมระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินน้อยเนื่องจากนักศึกษาวิทยาเขตสุโขทัยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษาจึงทำให้ให้นักศึกษาไม่เห็นความจำเป็นที่จะหารายได้ทำเพื่อนำมาใช้ชีวิตประจำวัน สะท้อนถึงพฤติกรรมการใช้จ่าย คือเมื่อไม่มีความต้องการในการหารายได้ ก็ไม่ต้องการใช้จ่าย ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์ว่านักศึกษาวิทยาเขตสุโขทัยมีระเบียบวินัยในการใช้ชีวิตเพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไม่นิยมดื่มสุรา เที่ยวกลางคืน และยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข (รัตติกาลญณ์ ภูษิต, ผู้ให้สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2566) รวมไปถึงพฤติกรรมการออม และการลงทุน จึงจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการวางแผนทางการเงิน และทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow Hierarchy of Needs) ที่เปรียบเทียบลำดับความต้องการ 5 ชั้น ในเมื่อไม่มีความต้องการในชั้นที่ 1 ก็จะไม่ส่งผลต่อความต้องการในชั้นถัดไป (ศิริธยา อิศรภักดี, 2558)

ประการที่ 2 นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการลงทุนน้อย สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษายังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะด้านการเลือกแผนการลงทุนชนิดต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องดังกล่าว เพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจ และการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ให้เกิดเป็นทักษะการหาแหล่งลงทุนชนิดต่าง ๆ เข้าใจนิยามเงินเฟ้อ เกิดเป็นการตั้งเป้าหมายการลงทุนเพื่อความมั่งคั่งในอนาคต และแสดงพฤติกรรมออกมาในที่สุด (Ravishankar et al., 2022; ธนากรแห่งประเทศไทย, 2563) ซึ่งในอนาคตนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติควรพัฒนาพฤติกรรมการวางแผนการเงินด้านการลงทุนโดยใช้พฤติกรรมการวางแผนการเงินและการลงทุนของนักเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ซึ่งมีพฤติกรรมด้านการลงทุนมาก และมีความสนใจในตลาดหลักทรัพย์เป็นอันดับหนึ่ง เนื่องจากนักเรียนนายร้อยมีความเข้าใจความหมายของการลงทุน และมีการวางแผนนำเงินไปลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่หลากหลาย รวมถึงการลงทุนทางความรู้ (อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์, 2562) สำหรับแนวทางพัฒนาพฤติกรรมการวางแผนการเงินด้านการลงทุนอาจเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเล็งเห็นถึงความสำคัญของการลงทุนโดยสอดแทรกรายวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตร เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษาเข้าความสำคัญกับการลงทุน เช่น ความเสี่ยงที่ควรรู้ (อแสง อัมรินทร์ รักชู, 2566)

นอกจากนี้ ผลของการวิจัยใน 2 ประการดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ มีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงและสอดคล้องตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน นั่นคือ พฤติกรรมในการใช้จ่ายจะเป็นสิ่งสำคัญลำดับแรกเมื่อเปรียบเทียบกับหารายได้ การออม และการลงทุน ในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นักศึกษาจะต้องตัดสินใจใช้จ่ายโดยใช้ทักษะการไตร่ตรอง ศึกษาข้อมูลจากแหล่งที่เหมาะสมก่อนตัดสินใจ และมีการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล เช่น การซื้ออุปกรณ์ป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต้องมีคุณภาพและสามารถใช้ในระหว่างการแข่งขันหรือแข่งขันกีฬาได้ นักศึกษาต้องมีการเปรียบเทียบราคาและคุณภาพจากแหล่งจำหน่ายสินค้า จากนั้นจึงบริหารจัดการว่าจะต้องซื้อจำนวนเท่าใดและเมื่อใดบ้างเพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวันรวมถึงการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา เป็นต้น แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 4 กลุ่มวิทยาเขตภาคเหนือมีทักษะทางการเงินที่จำเป็นเช่นเดียวกันกับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย (สุลิกกร นวลสมศรี และพิชิต บุญครอง, 2566)

5. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตและประโยชน์ของการวิจัย

5.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทั้ง 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ มีพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียนและการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาที่แตกต่างกันในแต่ละวิทยาเขต ดังนั้นควรมีการศึกษาวิจัยในอนาคตว่าพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์หรือเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุของปัญหาการเรียน หรือการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาในแต่ละวิทยาเขตมากน้อยเพียงใด รวมทั้ง ในประเด็นด้านการหารายได้เสริมระหว่างเรียนนั้น ถือว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจ สามารถเข้าใจได้ว่า นักศึกษาที่อยู่ในระบบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา และยังคงต้องหารายได้เสริมระหว่างเรียนนั้น แสดงว่าไม่มีสภาพคล่องทางการเงินที่เพียงพอ ส่งผลทำให้ระหว่างสถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด 19 นั้น ไม่สามารถหารายได้เสริมระหว่างเรียนได้ ส่งผลให้นักศึกษาออกกลางคันได้

นอกจากนี้ ควรมีการวิจัยประสิทธิผลหรือผลสัมฤทธิ์ของรายวิชาใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้ในการวางแผนด้านการเงินส่วนบุคคลว่ามีผลต่อความรู้ ทักษะ ความเข้าใจความเสี่ยง และการเลือกแหล่งลงทุนอย่างถูกต้องหรือไม่ เพื่อไม่ให้ส่งผลเสียกับสถานการณ์ทางการเงินของนักศึกษา

5.2 ประโยชน์ของการวิจัย

ผลของการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาดังนี้ 1) รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทั้ง 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ ผู้ช่วยอธิการบดีทุกฝ่าย และรองคณบดีสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายช่วยเหลือนักศึกษาให้ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาตรงตามปฏิทินการศึกษา โดยอาจเริ่มจากการสนับสนุนการหารายได้ 2) อาจารย์ที่ปรึกษา สามารถให้คำแนะนำแก่นักศึกษาเพื่อให้มีพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ดีขึ้น อันจะนำไปสู่การลดปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาเนื่องจากการไม่ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาตามกำหนด 3) อาจารย์ผู้สอนในศาสตร์การบริหารธุรกิจ สามารถพัฒนายารายวิชาในแต่ละหลักสูตรเพื่อพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษาด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เช่น รายวิชาการเงินธุรกิจ หลักการบัญชี การบริหารธุรกิจขั้นพื้นฐาน 4) ผู้ปกครองหรือ นักศึกษาสามารถนำข้อมูลการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไปเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อวางแผนการใช้จ่ายให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถดำรงสภาพการเป็นนักศึกษาได้อย่างสมบูรณ์ เป็นต้น

6. สรุปผลการวิจัย

ผลการการวิจัยในครั้งนี้ มีผลการศึกษาน่าสนใจ 2 ประการ ได้แก่ ประการที่ 1 ภาพรวมของระดับพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติส่วนใหญ่น้อยกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เนื่องจากนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีได้รับทุนการศึกษาจึงทำให้นักศึกษาไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องหารายได้ทำเพื่อนำมาใช้ชีวิตประจำวัน สะท้อนถึงพฤติกรรมการใช้จ่าย คือเมื่อไม่มีความต้องการในการหารายได้ ก็ไม่ต้องการใช้จ่าย สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีการวางแผนทางการเงิน และทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow Hierarchy of Needs) ที่เปรียบเทียบลำดับความต้องการ 5 ขั้น ในเมื่อไม่มีความต้องการในขั้นที่ 1 ก็จะไม่ส่งผลต่อความต้องการในขั้นถัดไป ประการที่ 2 ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลด้านการลงทุนของนักศึกษาทั้ง 4 วิทยาเขต กลุ่มภาคเหนือ มีค่าน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย และด้านการออม ถือเป็นโอกาสที่ผู้ที่เกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัยจะพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้เรื่องการลงทุนให้มากขึ้นนำไปสู่การตั้งเป้าหมายการลงทุนเพื่อความมั่งคั่งในอนาคตหลังสำเร็จการศึกษาต่อไป

7. กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิฏฐชัย จันทร์คุณา สำหรับคำแนะนำในการปรับปรุงบทความวิจัยเพื่อการเผยแพร่ในวารสารวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

- ชญารัตน์ บุญผดุง. (2563). การพัฒนาเกณฑ์ปกติของแบบวัดการบริหารจัดการการเงินสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. *วารสาร มทส. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 5(1), 125-135.
- ฐิติกร นวลสมศรี และพิชิต บุญครอง. (2566). ทักษะทางการเงินที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทย : การทบทวนวรรณกรรมและเอกสารวิชาการ. *วารสารวิจัย มช. สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ฉบับบัณฑิตศึกษา)*, 11(1), 1-12.
- ดิฏฐชัย จันทร์คุณา, อัศวิน จันทร์สระสม, กรรณิกา อินชนะ, ธิติพงษ์ สุขดี, และนิลมนิ ศรีบุญ. (2564). ผลกระทบของโรคโควิด-19 ต่ออุตสาหกรรมกีฬาในประเทศไทย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ*, 13(2), 263-276.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). *การวางแผนการเงินคืออะไร*. ค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://elearning.set.or.th/SETGroup/glossary/financial-planning?lang=th>
- ทรายทอง เลิศเปียง. (2557). พฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาสาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี. *วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ*, 4(6), 15-26.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2563). *รายงานผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย ปี 2563*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- พิชชาภัทร์ สามปฐ, สุพัตรา ยอดสุรงค์, และรัชยา ภักดีจิตต์. (2566). แนวทางการจัดการออมเงินส่วนบุคคลของบุคลากรภาคเอกชนเพื่อการวางแผนเกษียณอายุในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 3(5), 1-17.
- รัฐพล วชิรเมฆากุล. (2565). เริ่มต้นวางแผนการเงินให้มีประสิทธิภาพด้วย *Financail Pyranmin Ep.1*. ค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2566, จาก https://www.tfpa.or.th/9e6417ebffecf071/resources4_3_5_33.html
- ศิริถยา อิศรภักดี. (2558). *วางแผนการเงินตามทฤษฎี Maslow*. ค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2566, จาก https://weblink.set.or.th/dat/vdoArticle/attachFile/AttachFile_1432867716783.pdf
- ศักรินทร์ สุวรรณแผ่นผา, พิสมัย จารุจิตติพันธ์ และวิยะดา วรานนท์วนิช. (2565). พฤติกรรมการจัดการทางการเงินและแนวทางการดำรงชีวิตที่ส่งผลต่อความสามารถในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของคน Gen X ในกรุงเทพมหานคร. *วารสารการบริหารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมท้องถิ่น*, 8(12), 319-330.
- อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์. (2564). พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 16(3), 357-366.
- อแลง อัมรินทร์ รักชู. (2566). *ความเสี่ยงที่ควรรู้*. ค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2566, จาก https://www.tfpa.or.th/9e6417ebffecf071/resources4_3_2_33.html
- Ravishankar, L., Subramani, A. K., Akbar Jan, N., & Ramkumar, C., (2022), Examining the factors influencing the intention to use electric bikes by young adults: Using extended theory of planned behavior model. *Asian Journal of Business Research*, 13(2), 65-85.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). New York : Harper and Row.